ſool on kohe tarwitaw, aga ſegatud ſoola peawad inimeſed enne puhastama.

Kui lugeja pahaks ei pane, liſan weel natuke ſoola kala ſoola kõrwa, ja räggin eeringi püüdmiſeſt, kuda ſeda iga ſuwel Hollandi-, Norra- ja Inglismaa randades toimetakſe.

Põhjapool Jää-meres ſigineb ilmotſata paljo eeringid, kuhu neid Looja tarkus mitme muu ſuuremate kalaſugudelle toiduks näikſe olema loonud. Ühel ſeatud aeal iga aasta lähäwad eeringid oma päris kodunt wälja teiste meredesſe rändama, wõtwad teekäiki lõunepoole ja tulewad Inglis- ja Hollandimaa randa. Seda ei ole weel targemate meeste mõistus põhjani jõudnud äraſeletada, mispäraſt eeringid rändama lähäwad. Mõningad arwawad nende rändamiſe ſe läbi ſündima, et walas- ja muud ſuured kalad neid tagakihutawad, ja eeringid häda pakituſel waenlaste eeſt pakko põgenewad. Teiſed arwawad jälle, et üleliigne ſigidus neid ſunnib teekonda wõera meredelle ettewõtma, mis läbi nemad, kui ſugu põhjamere jää all wäga pakſuks lähäb, perekaid parweſi, otſekui meſilaſed peretheites, wälja läkitawad aſet otſima, et järel jäänud hulgale rohkem ujumiſe maad ja toidu wara jääks. Wõib olla, et nimetud teelekihutajate kõrwa weel üks iſelik loomuſe ſund tuleb, mis neid omal aial kodunt wälja ajab ja teed neile ettejuhatab, kuhu nad peawad minema. Rändamiſel näikſe neid niiſuguſi kohtaſi otſima, kus ſugu ſigidus ja poegade kaswamine kõigemõnuſamaſt edaſi

lähäb. Jah, wõib olla, et ſelle wiimſe toimetamiſe päraſt ſuurem eeringite parw wara aasta hakatuſel põhjamerelt teele rutab. Seſt juba paasto kuul jõuab üks parwe sõrw Islandi ſaarele: ſe on rändawa eeringi pere õhtopoolne sõrw. Nimetud aeal on neid nii rohkeſt Islandi ſaare ümber, et kühwlitega hunniko kaupa laeneteſt wõib wälja wiſata. Hommikopoolne sõrw langeb ika kaugemalle põhjamerde. Üks oſa pöörab Lapumaa ranna poole, põhja wasta, ſealt Norramna randa mööda Lääne merde, teine oſa tuleb Jütlandi ſaare kaudo Lääne merde, ja lähäb kui ſiit läbi jõudnud, jälle põhjamerde tagaſi. Kõige tugewam hommikopoolſe sõrwa oſa käänab õhtu wasta ja lähäb otſekohe Arkadi ſaartele, kus Hollandi rahwas juba ees ootamas. Jaanikuu hakatuſel on kõik ſealane meri eeringitega täidetud, ja püütakſe neid rohkeſt. Selle peale käänawad nemad teed Inglismaa ranna poole, kus oma kuduga kõik merelahed ja jõeſuud täidawad. Päraſt ſeda, kui nad Inglismaalt lahkunud, lähwad nemad targemate arwates jälle oma koco, Jäämerde tagaſi. Seſt iljemine ei ſa inimeſed mite üht ainukeſt eeringit enam ſilma, ja ükſki ei tea, kuhu nad äkitſelt ärakaduſid.

Selle kala ſugu ſiginemine on tõeſte imelikuks arwata, kui nende määrato hulga peale mõtleme, mis iga aasta rändama lähäb, arwamata need, mis ehk weel koco jääwad. Üks ainukene marjakandja, emane eering, kannab omas marjas kõigewähämalt kümmetuhat teiſi eeringid, mis nad Inglis ranna ümber